

Eg vil gjarna váða pelsin fyrri æruna. Eg veit, at skoralambið er eftir!

Teir sjei sjálfstýrismenn, vinnuflokksmenn, sambandsmenn og javnaðarmenn sendu eina ærbara og sámliga heilsan til ríkisstýrið í hesum vanda-tíðum.

Men sum altíð var ein maður á tingi, sum fjáttur var á. Hann vildi og vildi ikki vera við. Telegrafísk mátti heilsan ikki sendast — annað var at senda hana brævliga. Tala hjá honum var so jonkaslig, vevjan aftur og fram, at eingin var greiður yvir, hvar hann hevði mannin, fyrr enn atkvøðisgreiðslan var liðug.

Tá ið dagur var gingin, hevði maðurin fótað sær og var komin úr ívanum. Hann helt umstøðurnar vera frálíkar til at senda ein kríggshalón avstað við eitur-gassi yvir Danir og hann so gjørdi, so »stjórnumar« fuku frá honum.

Nú hevur hann hartil gjørt tað meistarástykki, at hann hevur fingið »Krossin«, blað sjálfstýrismanna uppá egnu ábyrgd at taka upp deydóðm yvir sjálfstýris- og vinnuflokks-menninar (teir 7 og teir 2). Hann fær blaðið at grýta eftir teim, at teir »púra ókraft, ónýtt og

meiningsleyst« hava fjarritað til Stauning sum nokur grulvandi olmusuddýr, ið elska at minka um okkum sjálvar»...

Breggjandi fær hann blaðið at rópa upp aftur orðini: »Heldur vil eg vera vanligur slitmaður í Amerika enn svenskur undir-sáttur í Danmark.«

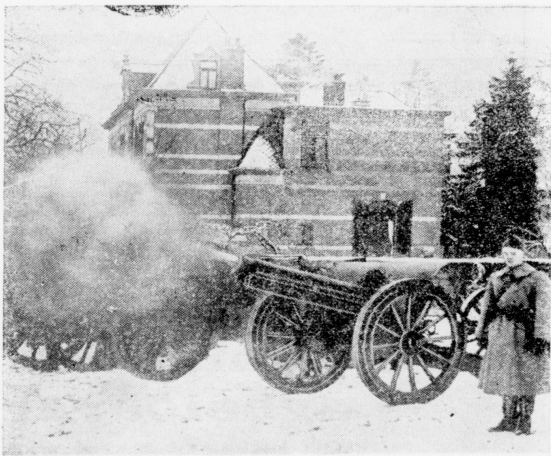
Tað er vist eingin, ið vil lata munin í tvey til mótmælis, um Jóannes bóndi sigur av sær danskan teknarætt fyrri at vera vanligur slitmaður í Amerika.

Men tað letur hann vera við at gera.

Hann kann saktans vera stórrur uppá tað og bjarga »æruni«. Hann er á tí turra, um Føroy-ingar kvetta allar samarbeiðis træðir, tí honum verður ikki at tróta. Hann hevur hjallin á tí turra — og bjargar bæði æruni og skoralambinum!

Tað er annars tungt at hoyra henda mann so stórordaðan um at fara til Danskin og flirtna yvir, at menn ikki skulu virða logtingið nógv. Hann, sum hevur boigt knæ fyrri Stauning, ríkisstýrinum, Kristinas Møller, donskum fátum og bønad um at verða vardur fmóti Føroya logtingi.

Háland og kríggsvandin.

Háland hevur eins og so mong onnur av teim neutralu londum haft sít stríð við at vart sín neutralitet. Særliga hava teir kríggssforandi haft lyndi til at latið flúgvumaskinur sínar fløgð inn yvir Háland. Hetta hava Hálandingsdr roynt at forða, og er tað tí stundum komið til smærri bardagar millum teir og hinar fremmandu flúgvamaskinur. Á myndini sæst ein hálandsk luftverjufán.

Hálandingar hava óttast fyrri, at Týskarnir fóru at gera seg inn á teir fyrri yvir Háland at kunna raka høvudsíggjandan so mikið skjótari og meinari. Teir siga seg hava sæð hópin av týskum hermonnum í eini skóg nærindis markinum.

A Føroya lögtingi 1939

Bftan av prestajørðini í Vágum.

Ellefsen

greiddi frá málinum. Tað var ein maður, Johannes Joensen, í Miðvági, sum einaferð fekk eitt festi í Kirkjubo, men seinri varð burturvístur hadani. Hann

hevur liðið ein órætt. Tingið bað landbrúksráðið lata mannin fáa av prestagóðsinum. Men hann fekk einki.

J. Rasmussen:

Landbrúksráðið hevur onga skuld í hesum. Tað hevur gjørt eftir innstilling frá landbrúks-nevndini í Vágum. Maðurin

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálvan ella onnur, boða frá vanlukkutíðir ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging við-víkjandi og situr ov óhøgliga fyrri til at kunna venda sær heinleiðis til tryggingina, vil hann hjá umboðsmanninum umboðsmanninum fáa lagt sær lag á og eisini fáa góldið limagjald sít.

Umboðsmenn eru:

B. Mortensen, sóknarfti, suðuri í Vági.
K. Dierksen, sýslumaður, á Tvøroyri.
H. Edw. Hjal, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Sørvági.
H. Nolso, kassameistari, í Vestmanna.
S. P. úr Konoy, lærari, við Gøtugjógv, og
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.
Haakon Hansen, sýslumaður, Klakksvík.

Ótryggjadar maður gloymir skyldu sína móti sær sjálvum, konu og børnum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er harfyri ikki fullgóður samfelagslimur. Hugsíð tí um trygging, áðrenn ov seint er!

hevur eina stóra trøð av presta-gjörðinum og er ikki svikin — tvørturfmóti.

Dam:

Eg havi ringt við at fata J. Rasmussen. Um maðurin hevur eina trøð, so er hetta ikki endurgjald fyrri tann órætt sum hann — eins og Sigmund Frederiksen — hevur liðið. Her má gevast nevndini og landbrúks-ráðnum ábreiðslu. Tingið bað um, at hesir menn skuldu fáa endurgjald, og tað bar væl til at lata teir fáa av prestagóðsinum. Men annar fekk bert eina hálva mörk, og annar fekk slætt einki. Har var illa athorið og gingið beint tvørtur fmóti tingsins innstilling.

Rasmussen:

Johs. Joensen hevði so nógv frammanundan, at tað var ófor-svarligt at lata hann fáa meira, og Sigmund Frederiksen hevði 4 gyllin frammanundan og fekk 8 aftrat. Teir hava einki at klaga yvir.

Djurhuus:

Tingmaðurin Dam hevur ongan rætt at kritisera ráðið so harð-liga. Tað er rætt, at tað lá ein innstilling frá tinginum. Men eftir teim fyriliggjandi upp-lýsingum kundu menninir ikki fáa meira, enn teir flugu. Joensen hesitur eina stóra trøð, sum ikki er heilt undandýrkað, og hann hevur fingið lyfti um at fáa meira seinri.

Dam:

Menninir vóru frammanundan illa hagraiddir, og tingið bað tí landbrúksráðið lata teir fáa hóskandi endurgjald. Men Joensen hevur alto einki fingið, og hin fekk nógv ov lítið — javnt við tann, ið minst fekk — hálv-mörk — meðan aðrir flugu eina heila mörk. Tað er einki hen-sýn tikið til menninar, og slíkt má átalast.

Simonsen

tók undir við Dam og undir-stríkaði, at menninir eru tilsiðis settir, og at tað er tvørtur fmóti tingsins innstilling.

Stórt álop á tinghúsið.

Raketflúgvarin J. Patursson kastar 10 stjórnum niður.

(Tingakr. nr. 71: Neyðsendarboð.)

I „Krossi“ hevur J. P. — sum aðrastaðni í blaðnum tikið í — skrivað eina yvirlegna grein. við ikki míni enn 10 ávisandi stjórnum.

Órsakað av hesum hevur ein lesarin sent okkum hesa stutt-ligu grein:

Kl. 10⁴⁴ týsmorgunin fleyg J. Patursson inn yvir tinghús-vøllin. Hóast hann var høgt uppi, sást tjóðskapartekinini: tjaldrið, veðrin, slíðrabandið og flaggið. Ruinsvalstríðið og onnur serforysk málan hoyrdist eisini. Tá ið hann kom upp yvir ting-húsið lat hann 10 stjórnum falla og fleyg burtur eystureftir. Úr-slitid var »fenomenalt« — ting-salurin rungaði av látri, tveir tingmenn lúv í kyki og máttu á hospitalið, meðan hinir hildu sær um búkin og sluppu við smærri stingir og livurhogg.

Men hvat er hetta fyrri stjórnum, ið J. P. hevur pilkað niður? Eitt observatorium í Filadelfia sigur, at tað er eingin av komet-unum. Oslo sigur, at tað er ikki Norðstjórnan ella Stakkala-

stjórnan, og Jóhan í Horni sigur, at tað er ikki Hunda-stjórnan. Stjórnan fyrri Thors-havns Mælkoforsyning og Marga-rinefabrik hevur tí kravt av tinginum at fáa granskað brot-slubbarnar, tí um so er, stjórnum eru úr Mjólkaevnum, vilja teir krevja skadabøtur.

Kl. 16 frættist yvir radio-stoðina Frælsið P. T. T., at granskjngarnar skuldu hava vist, at stjórnum, J. P. kastaði niður, hvørki hoyrdu himmal-inum ella festinum til, men vóru reint privatar, soverðið sum er dottið niður har vestan-fyrri nú í seinastuni, eitt nú hypotesan um okkara norska uppruna, kúganin av lögtingsins lóggávuvarbeiði og onnur smá-ting. Víðari frættist yvir sama radio, at teir innlögdu ting-menninir nú eru hildnir uppat at læs og kunnu væntast aftur í tingsalin í morgin.

Tiðindamaðurin í Vágsbotni telegraferar: Her hoyrist í dag,

at S. Samuelsen hevur sent J. Patursson eina notu, sum sigur, at Fredensborg vil halda seg uttanfyri stríðið, og at flög-menn sum koma inn um markið, uttan víðari varsil verða háls-fevndir.

Vit tosa við tingmenn um, hvat hetta álop annars kann hava ávirkað. Hetta var altíð væntandi — siga tingmenninir — at ein so handraðin flög-maður sum J. Patursson fór at ampelára stjórnum, so tað kom ikki óvart. Tað verður tí eingin nýggj politisk orientering neyðug av hesi orsök. Men produktion av láturgási verður ónýtt aftaná hetta.

Avsannan.

Eg frætti, at ein maður, ið eg kortini ikki leggi í at nevna við navni her í blaðnum, og eisini aðrir skulu spreida út um meg og mítt hús, at vit í hesum kríggstíðum skulu hava lagt inn undir okkum av vørum úr A. T. (hamstrað).

Eg loyvi mær hervið at stempla hetta sum illsinnað slatur og grov ósannindi.

I mítt hús er einki hamstrað. Hvørki sukur, mjøl ella aðrar hamstringarvørur eru keyptar í størri muni, enn hvat ið okkum tørvar at keypa til dagligt hús-hald.

Nevndi maður hevur yvir fyrri mær sagt, at hansara úttalilsir hava verið »skemti«, og at hann sjálvandi einki veit um, at mítt hús hevur hamstrað.

Ein heldur grov skemtan!

P. M. Dam.

Gudstænasta.

16. s. e. trin. hevur Joensen, prestur, gudstænastu í Havnar kirkju.

Sama dag hevur J. Dahl, próstur, gudstænastu í Nólsoyar kirkju.

K. F. U. M.

Sunnukvöldið kl. 8 er heim-lig samvera.

I kenslu av teim ringu tíð-unum hevur tingið sent stats-ministarann hesa heilsan:

Statsministeren.

København.

Færoernes Lagting ønsker i denne alvorlige Stund at udtale Haabet om, at Danmark maa blive forskaaet for Krigens Raedslser. Tinget udtaler sin Bekymring over de særlige Vanskeligheder som Færoernes isolerede Beliggenhed kan medføre, men samtidig Tillid til og Tro paa, at vor Regering og Rigsdag vil yde sin virksomme Støtte til, at den Rigsdel, som Lagtinget repræsenterer, bedst muligt kan overvinde Vanskelighederne.

Tingið fekk so hesa heilsan aftur:

Paa Regeringens Vegne takker jeg for Lagtingets telegrafiske Hilsen i Arbejdet for at holde Danmark udenfor Krigens Ulyk-ker og for at bekæmpe økono-miske og forsyningsmæssige Vanskeligheder tilsiger Regerin-gen Lagtinget virksom Støtte i dets Bestræbelser til Gavn for Færoernes Befolkning.

Stauning.